



Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnica București
Facultatea de Electronică, Telecomunicații și
Tehnologia Informației



FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnica București
1.2 Facultatea	Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației
1.3 Departamentul	Telecomunicații
1.4 Domeniul de studii	Inginerie Electronică, Telecomunicații și Tehnologii Informaționale
1.5 Ciclu de studii	Licență
1.6 Specializarea	Rețele și Software de Telecomunicații

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei (ro) (en)	Microeconomie						
2.2 Titularul activităților de curs	Conf. Dr. Corina - Ionela DUMITRESCU						
2.3 Titularul activităților de seminar / laborator							
2.4 Anul de studiu	2	2.5 Semestrul	1	2.6 Tipul de evaluare	V	2.7 Regimul disciplinei	Op
2.8 Tipul disciplinei	C	2.9 Codul disciplinei	04.C.03.A.013	2.10 Tipul de notare	Nota		

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1 Număr de ore pe săptămână	2	Din care: 3.2 curs	2	3.3 seminar/laborator	0
3.4 Total ore din planul de învățământ	28	Din care: 3.5 curs	28	3.6 seminar/laborator	0
Distribuția fondului de timp:					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate Pregătire seminarii/ laboratoare/proiecte, teme, referate, portofolii și eseuri					18
Tutorat					
Examinări					4
Alte activități (dacă există):					
3.7 Total ore studiu individual	22.00				
3.8 Total ore pe semestru	50				
3.9 Numărul de credite	2				

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	Nu este cazul
4.2 de rezultate ale învățării	Cunoștințe generale de calcul al indicilor, modificărilor absolute și relative a unor indicatori; interpretare de grafice

5. Condiții necesare pentru desfășurarea optimă a activităților didactice (acolo unde este cazul)

5.1 Curs	Existența unei săli dotate corespunzător
----------	--



5.2 Seminar/
Laborator/Proiect

6. Obiectiv general *(Se referă la intențiile profesorilor pentru studenți, la ceea ce studenții vor fi învățați în timpul cursului. Oferă o orientare cu privire la locul cursului în cadrul domeniului științific abordat, precum și la rolul pe care acesta îl are în cadrul specializării studiate. Vor fi descrise de o manieră generală tematicile abordate, justificarea includerii cursului în planul de învățământ al specializării studiate etc.)*

Această disciplină își propune să familiarizeze studenții cu principalele abordări, modele și teorii explicative ale domeniului, utilizate în rezolvarea de aplicații practice și probleme, cu relevanță pentru stimularea procesului de învățare la studenți, din perspectiva economiei de piață și a dinamicilor actuale.

Disciplina abordează ca tematică specifică noțiuni de bază, concepte și principii specifice, toate acestea contribuind la transmiterea către studenți a unei viziuni de ansamblu asupra reperelor metodologice și procedurale aferente domeniului.

Obiectivul general al disciplinei Microeconomie este înțelegerea logicii de bază și a mecanismelor de funcționare a economiei de piață, familiarizarea cu fundamentele microeconomice, înțelegerea modului în care consumatorii iau decizii pentru maximizarea utilității, înțelegerea modului în care producătorii iau decizii pe diferite tipuri de piețe pentru maximizarea intereselor lor.

7. Competențe *(Capacitatea dovedită de a utiliza cunoștințe, aptitudini și abilități personale, sociale și/sau metodologice în situații de muncă sau de studiu și pentru dezvoltarea profesională și personală. Reflectă cerințele angajatorilor.)*

Specifice	Conducerea și controlul firmelor și proceselor specifice programului de studiu. Utilizarea adecvată de criterii și metode standard de evaluare, pentru a aprecia calitatea, meritele și limitele unor procese, programe, proiecte, concepte, metode și teorii.
Transversale (generale)	Analiza metodică a problemelor întâlnite în activitate, identificând elementele pentru care există soluții consacrate, asigurând astfel îndeplinirea sarcinilor profesionale

8. Rezultatele învățării *(Sunt enunțuri sintetice referitoare la ceea ce un student va fi capabil să facă sau să demonstreze la finalizarea unui curs. Rezultatele învățării reflectă realizările studentului și mai puțin intențiile profesorului. Rezultatele învățării informează studenții despre ceea ce se așteaptă de la ei din punct de vedere al performanței, pentru a obține notele și creditele dorite. Sunt definite în termeni concreți, folosind verbe similare exemplurilor de mai jos și indică ceea ce se va urmări prin evaluare. Rezultatele învățării vor fi astfel redactate încât să fie evidențiată clar relația față de competențele definite la punctul 7.)*



Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnică București
Facultatea de Electronică, Telecomunicații și
Tehnologia Informației



Cunoștințe	<i>Rezultatul asimilării de informații prin învățare. Cunoștințele reprezintă ansamblul de fapte, principii, teorii și practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de studiu. Pot fi teoretice și/sau faptice.</i> La finalul disciplinei, studenții: Explică conceptele fundamentale ale științei economice, incluzând principiile de bază ale economiei, raritatea, alegerea rațională, costul de oportunitate, curba posibilităților de producție și specializarea. Descriu mecanismele pieței, prin definirea cererii și ofertei, identificarea factorilor care influențează aceste variabile și explicarea modului de formare și ajustare a echilibrului pieței. Explică conceptele de elasticitate a cererii și ofertei, analizând modul în care variațiile prețurilor și veniturilor afectează cantitățile cerute și oferite pe piață. Identifică și evaluează implicațiile intervenției statului asupra pieței, explicând conceptele de surplus al consumatorului și producătorului, eficiența pieței și efectele prețurilor reglementate, taxelor, subvențiilor și taxelor vamale. Explică teoria economică a consumatorului, prin analiza preferințelor, utilității, constrângerii bugetare și determinarea optimului de consum. Descriu teoria producătorului, evidențiind structura costurilor, funcția de producție și criteriile de maximizare a profitului și rentabilității. Caracterizează principalele tipuri de structuri de piață, precum concurența perfectă, monopolul, concurența monopolistică și oligopolul, explicând comportamentele firmelor în aceste contexte. Explică funcționarea piețelor factorilor de producție, inclusiv cererea și oferta de muncă, imperfecțiunile pieței muncii și formarea veniturilor din muncă, dobândă, rentă și profit. Identifică și explică eșecurile pieței, precum externalitățile și bunurile publice, precum și justificarea intervenției statului în alocarea eficientă a resurselor.
Aptitudini	<i>Capacitatea de a aplica cunoștințe și de a utiliza know-how pentru a duce la îndeplinire sarcini și a rezolva probleme. Aptitudinile sunt descrise ca fiind cognitive (implicând utilizarea gândirii logice, intuitive și creative) sau practice (implicând dexteritate manuală și utilizarea de metode, materiale, unelte și instrumente).</i> Studenții Aplică conceptele economice de bază pentru a analiza situații reale de alegere economică, utilizând noțiuni precum raritatea, costul de oportunitate și curba posibilităților de producție. Reprezintă grafic și interpretează relațiile dintre cerere, ofertă și echilibrul pieței în diverse contexte economice. Calculează și interpretează elasticitățile cererii și ofertei, evaluând impactul modificărilor de preț și venit asupra comportamentului economic al agenților. Evaluează efectele politicilor publice asupra piețelor prin analiza impactului taxelor, subvențiilor, prețurilor reglementate și a altor intervenții asupra bunăstării sociale. Utilizează modele grafice și matematice simple pentru a determina echilibrul consumatorului și al producătorului în condiții de constrângere bugetară sau tehnologică. Analizează structuri de piață distincte (concurență perfectă, monopol, concurență monopolistică, oligopol), comparând rezultatele acestora din perspectiva eficienței și bunăstării. Rezolvă probleme privind costurile de producție, prețul și cantitatea optimă, utilizând funcții economice și raționamente logice pentru maximizarea profitului sau minimizarea pierderilor. Examinează funcționarea pieței muncii și altor factori de producție, explicând deciziile privind ocuparea, salariile și influența instituțiilor precum sindicatele sau statul. Analizează situații economice în care apare eșecul pieței, propunând soluții posibile din perspectiva intervenției publice sau a drepturilor de proprietate. Elaborează eseuri, studii de caz și teme economice, integrând cunoștințele teoretice cu exemple practice și formulând argumente economice clare și coerente.



Responsabilitate și autonomie	<i>Capacitatea cursantului de a aplica în mod autonom și responsabil cunoștințele și aptitudinile sale.</i> La finalul disciplinei, studenții: Demonstrează responsabilitate în aplicarea conceptelor economice în contexte practice, manifestând rigoare și logică în analiza situațiilor reale din mediul economic. Își asumă rolul de participant activ în procesele de învățare și analiză economică, contribuind cu puncte de vedere argumentate în cadrul discuțiilor, dezbaterilor și lucrărilor individuale sau de grup. Manifestă autonomie în utilizarea instrumentelor economice de analiză, selectând metode adecvate pentru rezolvarea unor probleme specifice de microeconomie. Evaluează impactul deciziilor economice proprii sau ale altor actori, demonstrând înțelegerea implicațiilor acestora asupra bunăstării individuale și sociale. Își organizează activitatea individuală și de grup, gestionând în mod eficient sarcinile legate de elaborarea temelor, studiilor de caz și a aplicațiilor economice. Dezvoltă o atitudine critică și reflexivă față de fenomenele economice și politicile publice, fiind capabil să distingă între argumente economice valide și opinii lipsite de fundament științific. Respectă normele etice și deontologice în activitatea intelectuală și academică, evitând plagiatul și asumându-și originalitatea ideilor și analizelor prezentate. Își asumă responsabilitatea pentru dezvoltarea propriei gândiri economice, valorificând feedbackul primit și urmărind îmbunătățirea continuă a performanței academice.
--------------------------------------	---

9. Metode de predare *(Se vor avea în vedere metode care să asigure predarea centrată pe student. Se va descrie modul în care se asigură participarea studenților la stabilirea propriului parcurs de învățare, cum se identifică eventualele rămânări în urmă și ce măsuri remediale se adoptă în astfel de cazuri.)*

Metodele de predare sunt centrate pe student și cuprind:

- prezentare și discuții;
- dezbateri;
- discutarea unor studii de caz;
- analize critice;
- exemple.

Astfel, studenții sunt activi și sunt implicați în toate activitățile didactice.

Rămânările în urmă sunt remediate prin planificarea unor cursuri suplimentare.

Discuțiile în clasă și dezbaterile sunt esențiale în predarea disciplinei Microeconomie. Prin intermediul acestor interacțiuni, studenții pot împărtăși perspective diferite, pot argumenta și pot dezvolta înțelegerea lor asupra complexității problemelor legate de responsabilitatea socială în afaceri. Profesorii folosesc studii de caz, articole de presă sau videoclipuri ca punct de plecare pentru discuții interesante și provocatoare în clasă.

În concluzie, predarea Microeconomiei are o abordare diversificată și interactivă, care să încurajeze angajamentul studenților și să faciliteze înțelegerea profundă a conceptelor și practicilor din mediul de afaceri contemporan. Prin utilizarea unui mix de studii de caz, simulări, discuții și alte metode interactive, profesorii contribuie la pregătirea studenților pentru a deveni indivizi responsabili.

10. Conținuturi

CURS



Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnica București
Facultatea de Electronică, Telecomunicații și
Tehnologia Informației



Capitolul	Conținutul	Nr. ore
1	1. Ce este știința economică. 1.1. Principiile economiei. 1.2. Raritate și alegere în economie. 1.3. Costul de oportunitate. 1.4. Curba posibilităților de producție. 1.5. Principiile specializării	2
2	2. Cererea, oferta și echilibrul pieței 2.1. Cererea (Definirea cererii, efectul de substituție, efectul de venit și paradoxul Giffen, determinarea funcției cererii determinarea cererii pieței, modificarea cererii: factorii care influențează cererea) 2.2. Oferta (definirea ofertei, determinarea funcției ofertei, determinarea ofertei pieței, modificarea ofertei: factorii care influențează oferta) 2.3. Echilibrul pieței (definirea și reprezentarea grafică a echilibrului, modificarea echilibrului pieței)	2
3	3. Elasticități ale cererii și ofertei 3.1. Elasticitatea cererii (elasticitatea cererii în funcție de preț, varietăți ale curbelor cererii, elasticitatea cererii în funcție de preț și venitul total, factorii de influență a elasticității cererii, elasticitatea cererii față de venit, elasticitatea încrucișată a cererii) 3.2. Elasticitatea ofertei (elasticitatea ofertei în funcție de preț, varietăți ale curbelor ofertei, factori de influență ai elasticității ofertei)	2
4	3. Aplicații ale cererii și ofertei: economia bunăstării 3.1. Bunăstarea economică și eficiența piețelor libere (surplusul consumatorului, surplusul producătorului, surplusul total, eficiența pieței libere) 3.2. Bunăstarea economică și eficiența piețelor controlate (piețele cu prețuri controlate: prețuri minime și prețuri maxime, impozitarea, subvențiile, taxele vamale: efectele taxelor vamale când nu există industrie autohtonă și efectele taxelor vamale când există industrie autohtonă)	4
5	3. Teoria economică a consumatorului. 3.1. Preferințe și utilitate 3.2. Constrângerea bugetară 3.3. Echilibrul (optimul consumatorului)	2
6	6. Teoria economică a producătorului 6.1. Natura și funcțiile costului de producție 6.2. Funcția de producție și costurile 6.3. Rentabilitatea producătorului	4
7	7. Piața cu concurență perfectă 7.1. Conceptul de structură a pieței (Tipuri de structuri de piață, structuri descriptive și structuri ideale) 7.2. Concurența perfectă și oferta pe termen scurt (firma concurențială ca price-taker, venitul marginal și prețul, maximizarea profitului pe termen scurt, minimizarea pierderilor pe termen scurt, închiderea firmei pentru minimizarea pierderilor pe termen scurt, curba ofertei pe termen scurt a unei firme, curba ofertei pe termen scurt pentru o ramură) 7.3. Echilibrul pe termen lung	2



Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnică București
Facultatea de Electronică, Telecomunicații și
Tehnologia Informației



8	8. Piața cu concurență perfectă 8.1. Conceptul de structură a pieței (Tipuri de structuri de piață, structuri descriptive și structuri ideale) 8.2. Concurența perfectă și oferta pe termen scurt (firma concurențială ca price-taker, venitul marginal și prețul, maximizarea profitului pe termen scurt, minimizarea pierderilor pe termen scurt, închiderea firmei pentru minimizarea pierderilor pe termen scurt, curba ofertei pe termen scurt a unei firme, curba ofertei pe termen scurt pentru o ramură) 8.3. Echilibrul pe termen lung	2
9	Piața cu concurență monopolistică 9.1. Trăsăturile pieței cu concurență monopolistică 9.2. Piața cu concurență monopolistică pe termen scurt 9.3. Piața cu concurență monopolistică pe termen lung 9.4. Concurența monopolistică și concurența perfectă 9.5. Concurența monopolistică și bunăstarea	2
10	10. Oligopolul 10.1. Trăsături generale ale oligopolului 10.2. Tipologia oligopolurilor 10.3. Scurtă introducere în teoria jocurilor (tipologia jocurilor, echilibrul Nash, dilema prizonierului) 10.4. Oligopolul necooperant (Strategiile de cantitate, strategie de preț, modelul Cournot) 10.5. Oligopolul cooperant	2
11	11. Piețele factorilor de producție 11.1. Cererea pentru un factor (cererea de muncă a unei singure firme, cererea de muncă a ramurii) 11.2. Oferta de muncă 11.3. Imperfecțiuni pe piața muncii (politica de angajări a unui monopol ce urmărește maximizarea profiturilor, politica de angajări a unui monopson pe piața muncii, influența sindicatelor și a negocierilor colective asupra salariilor și ocupării, Cazul unui monopol bilateral pe piața muncii 11.4. Renta, dobânda și profitul	2
12	12. Teoria economică a sectorului public 12.1. Eșecurile pieței și externalitățile (externalități pozitive și externalități negative, soluțiile pieței la problema externalităților) 12.2. Politici publice (Bunuri publice, resurse în comun, importanța drepturilor de proprietate).	2
	Total:	28

Bibliografie:

1. Mankiw, G.N. – Principles of Economics, Dryden Press, 2023
2. Oprescu, Gh. (coord.) - Microeconomie, Editura Economică, 2005.
3. Pindyck, R.S., Rubinfeld D.L., - Microeconomics, Prentice Hall Inc., 1995.



Bibliografie:

11. Evaluare

Tip activitate	11.1 Criterii de evaluare	11.2 Metode de evaluare	11.3 Pondere din nota finală
11.4 Curs	-cunoașterea noțiunilor teoretice fundamentale; - cunoașterea modului de aplicare a teoriei la probleme specifice; - analiza diferențială a tehnicilor și metodelor teoretice.	teme de casa	40
	-cunoașterea noțiunilor teoretice fundamentale; - cunoașterea modului de aplicare a teoriei la probleme specifice; - analiza diferențială a tehnicilor și metodelor teoretice.	lucrare pe parcurs	40
	-cunoașterea noțiunilor teoretice fundamentale; - cunoașterea modului de aplicare a teoriei la probleme specifice; - analiza diferențială a tehnicilor și metodelor teoretice.	verificarea finală programată în a 13 sau a 14 săptămână de activitate didactică, conform Regulamentului de desfășurare a studiilor de licență.	20
11.5 Seminar/laborator/proiect			
11.6 Condiții de promovare			
Obținerea a 50% din punctajul maxim			

12. Coroborarea conținutului disciplinei cu așteptările reprezentanților angajatorilor și asociațiilor profesionale reprezentative din domeniul aferent programului, precum și cu stadiul actual al cunoașterii în domeniul științific abordat și practicile în instituții de învățământ superior din Spațiul European al Învățământului Superior (SEİS)

Disciplina „Microeconomie” conține capitole care au drept scop însușirea noțiunilor de bază ale microeconomiei în vederea formării gândirii economice a absolvenților de Inginerie. Competențele acumulate și abilitățile dobândite vin să completeze aria de cunoaștere a inginerului în vederea adaptării acestuia la economia de piață, în concordanță cu competențele cerute pentru ocupațiile posibile prevăzute în RNCIS. Acestea vor permite absolventului să fie capabil să se adapteze situațiilor reale din viața economică, reușind să îmbine cunoștințele tehnice cu cele economice.



Universitatea Națională de Știință și Tehnologie Politehnica București
Facultatea de Electronică, Telecomunicații și
Tehnologia Informației



Data completării

Titular de curs

Titular(i) de aplicații

25.09.2025

Conf. Dr. Corina - Ionela DUMITRESCU

Data avizării în departament

Director de departament

26.09.2025

Conf. Dr. Serban Georgica Obreja

Data aprobării în Consiliul Facultății

Decan

26.09.2025

Prof. Dr. Mihnea Udrea